

כניסת השבת: 18:58

יציאת השבת: 19:50

רבנו תם: 20:40

ע"פ אופק ת"א

כ"ח בניסן התשפ"ה

טוב העלון השבועי להסות בה'

מלאכי התורה הקדושה

חתם הרב זצ"ל ואמר: "אין דבר גרוע בעולם מאיבוד הזמן. הזמן זה הדבר הכי טוב שנתן ה' לאדם. על כל אדם לנצל את הזמן שלו בעולם הזה לתורה, מצוות ומעשים טובים". חבל על דאבדין ולא משתכחין!.

את המעשה המדהים המיוחד הבא סיפר הרה"ג בנימין חותה שליט"א: "בחודשים הראשונים בהם פרצה המלחמה, המצב היה קשה עד למאד. הצבא נכנס אל תוך עזה, לתוך המארבים המסוכנים שהטמין לו ארגון הטרור, ובכל יום שמענו על פצועים והרוגים, ה' ירחם.

באחד הימים, הלכתי לבקר באחד הבסיסים הצבאים בעזה, על מנת לרומם את רוחם של הלוחמים ולחזקם בתפילה ובבטחון בהקב"ה. דיברתי איתם, התפללתי איתם והיתה התעוררות גדולה מאד. לפתע, ניגשו אליי שלושה חיילים שאינם דתיים וביקשו לספר לי את אשר אירע זה עתה בלחימה שלהם: "ביחידה הקרבית שלהם ישנו חייל בשם 'עמירם'. כשפרצה המלחמה בשבת שמחת תורה, עמירם יצא אל שדה הקרב והחל להילחם בגבורה במחבלים הארורים, על מנת לבלום אותם מאסון גדול ונורא, אלא שלפתע...

- המשך בעמוד אחרון (4) -

בצער רב וביגון קודר, איבד העולם את הגאון הגדול מרן הרב מאיר מאזוז זצוק"ל. הגאון הרב מאיר מאזוז היה עמל בתורה כל ימי חייו והרביץ תורה לאלפי תלמידים במשך 80 שנות חייו. הרב היה מרבה לדבר בשיעורו השבועי ברדיו על מעלת לומדי התורה, קדושתם והברכה הגדולה שהם מביאים לעולם, למרות ההשמצות והבוז שגורם היצר הרע בדורנו לעמלי התורה המסולאים בפז. "ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'" - אומרת התורה בפרשתנו בפטירת נדב ואביהו בניו של אהרון.

באחד השיעורים אמר מרן הרב מאזוז זצ"ל את הדברים הבאים (כ"א באדר התשע"ו): "אחרי מאה ועשרים של האדם, הוא יעלה לשמיים וישאלו אותו: 'מה למדת בתורה כשהיית בעולם הזה? אלו מעשים טובים עשית בעולם המעשה?'. רבי נחמן מברסלב ('שיחות הר"ן' שיחה כ"ח) אומר כי כמו שאנשים חשובים מטיילים בעולם ומספרים: 'הייתי בשוויץ, בקנדה והבאתי משם כמה סחורות ומציאות מיוחדות'. תארו לעצמכם שיבוא אדם שטייל זמן רב בחו"ל בעסקים, וכשישאלו אותו: 'מה הבאת בידך מהטיול הארוך?', הוא יענה: 'כלום. חזרתי בידים ריקות'. באמת?! אז בשביל מה הלכת? סתם בזבזת כסף וכרטיסי טיסה?! רבותי, העולם לא יודע כמה פנינים ומרגליות יש בכל קושיה במסכת של גמרא, בכל תירוץ שמצא לקושיה חזקה, בכל חידוש שהתחדש לו. אם היה אפשר לראות את מלאכי השרת שנבראים מלימוד התורה, היינו רואים רכב אש וסוסי אש. כמו שאלישע היה מסובב במרכבות אש, כך סביב כל אדם היושב ולומד תורה - ישנם מרכבות וסוסי אש ממש, רק שאנו לא רואים!. לכל יהודי יש חידושים שמחכים רק לנשמה שלו, והוא רק צריך לפתוח את הלימוד ולנסות להביא אותם לעולם."

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורליה, הרב שמעון בן בחריה, ישראל בן מרים וגרשון. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורליה. גבריאל בן סמינה. יוסף בן נגיה. פרוחה בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. יוסף בן תמו. טובה בת מרים. יצחק בן טובה. אסתר בת מול. יעקב בן שמחה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. לירן בן מול. אבלין עדינה בת פרוחה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן ניהת ויוסף.

לרפואה, פרינסה והצלחה: מ"א ציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. דניאל בן ציפורה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. טליה מרים בת דינה וחיים. רות בת מרים הי"ו. ינון בן רחל.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מול. אליס בת פרידה. בתחן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. זיווג הגון: אודליה וניר בני ציפורה.

סגולות וישועות

לימוד התורה הקדושה

הלכות והליכות

הרב יעקב ששון שליט"א / הלכה יומית

שאלה: בשבת בבוקר - חלק מהמשפחה אוכלים בשולחן חלבי וחלקם אוכלים חמין בשרי - האם יש היתר בדבר?

האוכל מאכלי חלב, אסור לו להניח על אותו שולחן מאכלי בשר. וזאת מגזירת רבותינו, כדי שלא יטעה אדם ויאכל ממאכלי הבשר שעל השולחן (הרמב"ם). ויש אומרים שטעם האיסור הוא מחשש שיגעו הבשר והגבינה זה בזה ונמצא אוכל בשר בחלב. (רש"י).

אין חילוק בדבר אם יושב עם אדם אחר, כשכל אחד אוכל חלב ובשר, או שהוא יושב לבדו בשולחן עם מנת בשר, ומונח על השולחן מאכל חלבי, שבשניהם הדבר אסור.

כל זאת מדובר דווקא כאשר מדובר בשני אנשים המכירים זה את זה, שמא יטעו ויאכלו זה משל זה, ונמצאים אוכלים בשר בחלב, אבל אם מדובר בשני אנשים שאינם מכירים זה את זה, כגון שני אנשים שמתאכסנים במלון ואינם מכירים זה את זה, הרי הם רשאים לאכול, זה בשר וזה חלב על שולחן אחד, משום שאין לחשוש כל כך שיאכל אדם ממאכלי אדם אחר שאינו מוכר לו.

בדומה לכך, למדו רבותינו, כי אם שני האוכלים יושבים במרחק רב ביניהם, כך שאין חשש שיבואו לערבב המאכלים - מותר.

ישנו היתיר לשבת באותו שולחן עם בשר וחלב, כשמניחים 'היכר' של דבר גבוה ובולט לעין, שאין רגיל להניחו בשולחן, והוא יזכיר לא לערבב בשר וחלב. אך באדם יחיד בשולחן של בשר וחלב - לא יעזור היכר. וכן האוכל עם קטן על שולחן - לא יעזור היכר כלל!.

מבחן הגלידה

הורים רבים שואלים: מה לעשות כשהילדים שלנו לא עונים לנו שאנו קוראים להם? ... האם יכול להיות שהם סובלים מבעיית שמיעה? ... מבחן גלידה פשוט יפתור את התעלומה. וזה הולך ככה: התקרבו לאוזן של הילדים ולחשו להם שעכשיו, ממש עכשיו, אתם עומדים לחלק גלידה לכולם. תופתעו לגלות שהילד לא רק ששומע טוב, אלא אפילו מצוין!.

וכאן עולה עוד שאלה - למה, אם כן כשאנחנו קוראים וצועקים להם כ"כ הרבה פעמים אין מענה?!? ... האם לנצח נצטרך לומר את אותו דבר מאה פעמים?!? ...

התשובה היא ברורה ומוחצת וקוראים לה - **חוסר משמעת!** הילד בתוך תוכו רוצה לעשות את רצון ההורים, אלא שהוא מרשה לעצמו לא להישמע לנו רק בגלל שאנחנו, ההורים, לא משוכנעים מספיק בסמכות שיש לנו. אנחנו לא בטוחים בחובתו המוחלטת של הילד להקשיב בקולנו. במקרים רבים, כשההורים רואים שהילד לא מציית, נוצרת אצלם תחושת חוסר אונים, שגורמת בד"כ לשתי תגובות: הראשונה - ההורה מתייאש מלחנך את

* **כתב ה'אוהב ישראל' מאפטא זצ"ל על מעלת לימוד התורה להינצל מהצרות ובפרט בימי החופשה:** "אם תשמעו לעצתי, תשבו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד תורה ולגדל את בניכם לתורה, שנאמר עליה: 'חרות על הלוחות', אל תקרי 'חרות' אלא 'חירות', שתנצלו מכל הצרות והרעות שהראו לי מן השמיים, ואם לא תשמעו לי - קצתי בחיי מהצרות המעותדות לבוא על 'שונאי ישראל' ('אוהב ישראל', ערך 'תורה')."

* **הוסיף הרבי הקדוש מאפטא זצ"ל:** "לימוד ב'שער הביטחון' המובא בספר 'חובת הלבבות' (וטוב ללומדו מתוך הפירוש 'לב טוב') - בכוחו להציל את הלומד מכל הצרות שבעולם ולהביא עליו שפע של ישועות."

* **לימוד קבוע בספר 'אור החיים' הקדוש של רבנו חיים בן עטר** (שלא זכה בילדים) מסוגל לרפואה (רבי פנחס מקוריץ), ומסוגל לעושר ואריכות ימים ('סגולת משה') ומסוגל להציל בעת צרה (רבנו החיד"א).

ילדיו, מוותר על סמכותו כהורה, נכנע לדרישות הילדים ועם הזמן מפסיק להציב גבולות. הילדים מבינים מהר מאוד את חולשת ההורה ואז **היוצרות מתהפכות - הילדים משליטים משטר טרור על ההורים**, דבר שגורם בסופו של דבר לווייתור על נוכחות פיזית או רגשית כלפי הילדים והפקרות הורית מוחלטת.

השנייה - ההורה מאבד את גבול ההורה המחנך, ומחוסר שליטה במצב, הוא לוקח סמכות כוחנית המתבטאת בהתפרצויות זעם וכעס בלתי נשלט, פגיעה מילולית קשה בילד, איומים ועונשים קיצוניים.

אם אומר לכם שכאשר אתם פונים לילדים זה צריך להיות אך ורק פעם אחת! תדעו שאני לא מגזים. בעבר ההורים היו אומרים מילה אחת ומיד הילדים היו רצים, אך כיום זהו דור עקבתא דמשיחא ויש להתנהג אחרת.

בדור שלנו יש להתחשב אומנם בצורכי הילדים, אך מצד שני להשאיר את ניהול המשפחה בידי ההורים! ואין זה אומר שהילדים במשפחה יהיו מאולפים חלילה ויעשו כל מה שההורים רוצים תמיד ומהר. זאת לא מנהיגות! זו עריצות שעבר זמנה.

(הרב יצחק אבוחצירא שליט"א)

חליפה בהזמנה

מפוארת, בעוד אבי הבחור המבוגר התעטף בחלוק שחור סינטטי מוכתם ומלוכלך.

והנה, בעת כניסתם אל בית המדרש החל הניסיון הקשה בתפארתו. עיניים רבות של זלזול וחמלה ננעצו באבי הבן המבוגר, כשרבים מתלחששים על מראהו המבזה והעלוב. בשעת ניסיון היה לו לא פשוט כלל, אך הוא לחש לעצמו: "אשריך! ביזיונות במתנה לא זוכים בכל יום! אנא ה', לזיווג הגון של בני היקר!"

השבת חלפה לה, כשכולם שבו למקומם. האברך הודה כל כך לחברו שמנע ממנו בושות, בעוד חברו מודה לו על כך שזיכהו בשבת לא פשוטה של הרבה לעג ובוז. הם שבו לביתם ובמוצ"ש האברך, אבי הבן המבוגר שהתבזה מקבל טלפון. היתה זו הצעת שידוך חדשה לבנו המבוגר.

רבתיי, הקישבו היטיב: הזוג ערך כמה פגישות באותו שבוע, וביום חמישי באותו שבוע, ליל שישי פרשת שמות תשע"ח, 6 ימים וכמה שעות מאז חווה את הבושה - בא בנו בברית האירוסין בסימן טוב ובמזל טוב.

"זה שידוך שהוא נס שמימי, אות וסימן משמים על מעלת הביזיונות" - שב האב וסיפר לכל מי שהסכים לשמוע.

כל כך לא נעים לעבור אירוע משפיל ומבייש, שהוא כמוות לאדם על שפיכת נפשו ברבים, אלא שמצד שני, אין לך רגע גדול ומיוחד כמוהו, שכותב רבנו משה קורדובירו זצ"ל בו מוחל ה' את כל עוונות האדם וממיר לו את כל הייסורים והצרות שהיה אמור לעבור בעולם הזה, בכמה רגעים לא נעימים של ביזיונות.

"אם יהודי היה יודע את מעלת הביזיונות - היה מחפש אנשים שיבזהו בשוק בתשלום!" - אומר הרה"ק רבי חיים ויטאל.

המראה שלה הינו בהתאם: כתמים ולכלוכים לא נאים. 'אוי, איזה בושות!', הוא נאנח ולא ידע את נפשו. 'עד שאנו עושים שבת התאחדות כזו, יראו אותי כולם בזמני התפילות, הלימוד והסעודות כאילו אני באמצע יום עבודה - איך אעבור את השבת ככה?! איזה בושות!'

חברו לחדר שראה את צערו הרב, העלה רעיון מיוחד: "אני רואה כי אני ואתה באותה מידה בבגד, ולכן, קח את בגדי השבת המהודרים שלי, ואני אלבש את בגדי היום חול הפשוטים שלך!"

שמח האברך לשמוע זאת, אך השיב לחברו: "אך מה הרווחנו בכך? הרי שכעת הבושה והביזיונות שהיו צריכים להיות מנת חלקי, יעברו להיות בחלקך?". חייך חברו והשיבו: "ועוד איך שזה משנה. אני אשמח מאד לקבל את הבושות והביזיונות הללו, וזאת מפני שיש לי בן מתבגר בבית, אשר שנים רבות לא מצליח למצוא את זיווגו. עשרות הצעות טובות - ירדו, ומי יודע אולי בזכות החסד איתך והביזיונות שאקבל - אהיה שליח טוב להחיש ישועה לבני היקר!"

האברך שמע זאת ולא האמין לתעצומות נפשו של חברו - הוא מסכים לקבל מראש את הבושה. הוא הודה לו בחום והם החליפו את הבגדים: השוכח התעטר בחליפה

הפרשה שלנו מספרת כי לאחר שהקימו את המשכן, מגיע הרגע המיוחד והמכונן בו אהרן הכהן הגדול נדרש לגשת אל המזבח ולהתחיל להקריב בו קרבנות, לראשונה. אלא שאהרן הכהן מתקשה לעשות זאת, מדוע? מפני שאנשים רבים מבני ישראל אשר זכרו את 'חלקו' בחטא העגל, החלו מבזים אותו ומביישים אותו: "היתכן שאדם שעמד ורקד לפני העגל המשוקץ - יגש להקריב קרבנות לפני ה'?"

אהרן הכהן עומד בוש ונכלם, סופג את הביזיונות ומחליט כי בעקבות כך הוא אינו ניגש למזבח. רואה זאת משה רבנו ופונה אליו: "מדוע אתה בוש? לכן נבחרת!"

ביאור מדהים גילה לנו הרה"ק רבי מרדכי מנדבורנה זי"ע: משה רבינו אומר לאהרן הכהן: "מדוע אתה נכלם מהבושה? הלא בזכותך, בגלל שאתה מקבל את הבושה, בגלל שאתה סופג ביזיונות באהבה, הרי בדיוק בשל כך נבחרת לשמש ככהן גדול! בשכר הביזיונות המוטחים בך - זכית למעמד כה נשגב ונעלה!"

כמה גדולים ונעלים רגעי הביזיונות, אשר אין שיעור וקץ לזיכוך וההצלה שהם גורמים לאדם, ולמעלות הרבות שהם מביאים את האדם בעקבות כך! אלו רגעים קשים ונוראים לבשר ודם - אך הם רגעים מרטיטים וקדושים בשמיים!

סיפר הרה"ג אלימלך בידרמן שליט"א מעשה מיוחד במינו: "היה זה בערב שבת קודש פרשת ויחי תשע"ח. קבוצת אברכים נסעו באוטובוסים לערוך 'שבת התאחדות וחיזוק'. אלא, שדקות לפני כניסת השבת, גילה אחד האברכים כי אירעה טעות נוראה - במקום להכניס את חליפת השבת המהודרת שלו למזוודה, הוא הכניס את חליפת יום החול הפשוטה, בה הוא עובד ועמל אף בעבודות כפיים, ועל כן,

ראשון כיצד הוא מספר זאת בהתלהבות וחיות.

נמצאים אנו בימי ההכנה למתן תורה, ימים בהם חוזרים בחורי הישיבות והכוללים לספסלי בית המדרש - נזכור כי לכל יהודי יש חלק בתורה, ולימוד התורה הוא הנצח שלך בעולם הבא, והשמירה וההגנה שלך ושל משפחתך בעולם הזה!

"א"ר ירמיה בן אלעזר: כל בית שנשמעין בו דברי תורה בלילה - שוב אינו נחרב, וכל בית שאין דברי תורה נשמעים בו בלילה - אש אוכלתו".
אם יש אש של תורה - אין אש אחרת: שריפות ח"ו, כעס ומריבות.

מתי לאחרונה אשתך וילדיך ראו אותך פותח ספר בבית ומנגן את התורה הקדושה? גם אם הינך זוכה כל יום ללמוד שעה או יום שלם בבית המדרש - אך בני ביתך לא רואים זאת!, הם גם זכאים וחייבים לראות את הבעל והאבא נהנה מהתורה הקדושה, וכיצד הם יבינו כמה התורה מתוקה, אם לא יראו את אבא מנגן את התורה הקדושה בבית, ולו לכמה דקות!?

כמה עצוב בימינו שישנם בתים שהילד רואה את אביו ואמו רק בתוך הטכנולוגיות ההרסניות, כשהם שקועים בתוך מסך קטן, כשהם מחייכים אליו וצוחקים אליו כאילו הוא כל חייהם. וכמה שעות נשרפות לו בכל יום על הדבר הזה.

וכשהילד רואה את הוריו שקועים בתוך הדברים הללו - מניין יהא לו תקוה להתחבר לתורה הקדושה, אותה אנו זוכים ללמוד בזמן הקצוב שקיבל כל אדם בעולם!?

"אני עומד מהצד בבית דין של מעלה ורואה את הויכוח הגדול בין התורה של האברכים לבין המקטרגים, **עד שלבסוף, ב"ה ניצחו האברכים והחזירו אותי לחיים, כאן בבית החולים 'סורוקה'.**"

ואז עצר עמירן ופנה לחבריו החיילים: "האמינו לי, למרות שאינני אדם דתי, הייתי שם באופן ברור ומוחשי ואני אומר לכם - **האברכים**

ובחורי הישיבות היושבים ולומדים תורה בבתי המדרש, שומרים ומגנים על כוחות הביטחון ועל כל עם ישראל. הם נלחמים למעלה בשמיים לשמור על כל אדם מישראל שלא יפגע ולא ינזק. התקשורת לא מבינה בכלל מה הם עושים בשמיים, וכמה רגע של תורה שלהם - מציל אותנו".

מסיים הרב חותה שליט"א ואומר: "את כל זה אני שומע בתדהמה מהבסיס שלו, והחלטתי להתקשר משלושה חיילים שאינם שומרי תורה ומצוות לעמירן בעצמי. בעודו שוכב במצב קשה בבית החולים 'סורוקה' דיברנו דקות ארוכות, ושמעתי מכלי

לפתע, במהלך הלחימה, ירו בו המחבלים והוא נפל ארצה כשהוא מאבד את ההכרה. הוא איבד כמויות דם והתעלף.

בנס גדול, המחבלים המשיכו בדרכם, בעוד כוחות ההצלה הגיעו למקום מהר וראו אותו במצב סופני. הם הבהילוהו אל בית החולים 'סורוקה', על מנת לנסות להציל את חייו, ולאחר כמה פעולות החייה, חזר הדופק לעמירן וחייו ניצלו. במשך זמן מה הוא כבר לא היה בין החיים, ובחסידי ה', הוא שב לחיים ע"י ההחייאה.

לאחר שעות של התאוששות, פתח עמירן את עיניו, ואמר לחיילים שבאו לבקרו: **"הקשיבו היטיב, יודעים אתם שאינני אדם שומר תורה ומצוות, אך חזרתי כעת מעולם האמת. ברגע שירו בי המחבלים, יצאה נשמת מיד מהגוף והחלה לעלות מעלה מעלה אל עולם האמת. הרגשתי הרגשה טובה ומיוחדת במינה עד שראיתי את עצמי בשמיים - בתוך בית מדרש גדול, ומאחרי עומדים הרבה מאד אברכים היושבים ולומדים תורה בהתמדה גדולה. לפתע, פנו אליי בבית דין של מעלה ואמרו לי: "דע לך, כי כל האברכים הללו העמלים בתורה יומם ולילה - הלימוד שלהם עולה עד לשמיים ומתחנן להציל אותך ולהחזיר אותך לעולם למטה שתמשיך לחיות.**

מצד שני, ישנם הרבה מקטרגים הרוצים שתסיים את חיך, עקב מעשים לא טובים שעשית בעולם הזה. אותם אברכים היושבים ולומדים לא מכירים אותך, אך בכל רגע שהם לומדים - הם שומרים עליך

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: שמעון בן פיגה, יאיר חיים בן ענבל שרה, יונה בדיחי בת תורכיה. א.ב.ו. ח.ב.מ. ומשפחתו. שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה.

לע"נ לאה בת מבורך אחוואל ת.ג.צ.ב.

העלון מוקדש להצלחת החפץ בעילום שם

תורמים יקרים - שימו לב!

נפתח חשבון חדש לעלון ע"י עמותה:
בנק פארי (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב בהערות: עבור עלון טוב לחסות בה!
ניתן לקבל החזר מס על כל תרומה ע"פ סעיף 46

שותפות בעלון!

אנו מחפשים נערות צדיקות המוכנות לספור את העלונים לקבוצות המפיצים תמורת סכום סמלי. לפרטים: 052-713-7136

החידה!
השבועית

מדוע נכתב של 'משה' בכתיב חסר ללא 'ו' מושה?

השאלה היא: מדוע נכתב 'משה' בלי 'ו'?